

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte - Nadejda Toma,
judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de
procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care se
solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din
30 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Chirtoca Victor XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în or. XXXXX, str. XXXXX,
XXXXX, ap. XXXXX;

Chirtoca Ion XXXXX, născut la XXXXX, originar
din s. XXXXX, r-nul XXXXX și domiciliat în or.
XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX;

Bejan Vadim XXXXX, născut la XXXXX, originar
și domiciliat în or. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 06.02.2017-07.09.2017,
instanța de apel: 17.10.2017-30.11.2017,
instanța de recurs: 09.02.2018-25.04.2018.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală
legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei (sediul Telenesti) din 07 septembrie 2017,
procesul penal de învinuire a lui Chirtoca V. de comiterea infracțiunilor
prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal și a lui Chirtoca
I. și Bejan V. de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) și art.
152 alin. (2) lit. e) Cod penal, a fost încetat în temeiul *Legii nr. 210 din 29.07.2016,
privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM.*

Cerința procurorului privind încasarea din contul inculpaților a
cheltuielilor judiciare a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, la 05.03.2016, în
jurul orelor 02⁰⁰, Chirtoca V., Chirtoca I. și Bejan V., acționând în comun acord și

cu Gheorghiu Al-dru, fiind în incinta localului „Extrim” din or. Rezina, str. 27 August, 34, fără careva motive întemeiate, în urma unui conflict apărut spontan, din intenții huliganice, manifestând o obrăznicie deosebită, au încălcat grosolan ordinea publică, în prezența mai multor persoane, în următoarele împrejurări: Chirtoca I. i-a aplicat lui Sapaniuc Al-dru, o lovitură cu pumnul în regiunea dreaptă a cepei, după care Chirtoca V. i-a aplicat lui Sapaniuc Al-dru o lovitură cu o sticlă cu bere în regiunea capului, în rezultat la ce ultimul a căzut pe podea în genunchi.

Continuând acțiunile huliganice Bejan V. împreună cu Chirtoca V. i-au aplicat lui Sapaniuc Al-dru, multiple lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului, după care Chirtoca I. l-a apucat scurtă, trăgând la el până ce i-a rupt-o. iar Chirtoca V., luând o sticlă de la șampanie goală, i-a aplicat cu aceasta o lovitură în regiunea capului.

În continuare, Chirtoca V. împreună cu Chirtoca I., Gheorghiu Al-dru și Bejan V., fiind afară în apropierea localului „Extrim”, loc public, i-au mai aplicat lui Sapaniuc Al-dru, multiple lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului, după care Chirtoca I. l-a apucat de scurtă și a vrut ca să-l lovească cu pumnul pe Sapaniuc Al-dru, care s-a ferit, în rezultat la ce Chirtoca I. trăgându-l de scurtă pe Sapaniuc Al-dru, ambii au căzut jos, apoi Chirtoca V., i-a mai aplicat o lovitură cu o sticlă cu bere în regiunea capului lui Sapaniuc Al-dru, prin ce i-au cauzat ultimului, conform raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 22.03.2016, vătămări corporale medii.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încasarea în mod solidar de la inculpați în contul statului a cheltuielile judiciare efectuate în cauză.

În motivarea apelului declarat, autorul acestuia a indicat că, răspunderea penală a inculpaților a fost înlăturată în baza actului de amnistie, deci ei au fost eliberați de pedeapsa penală, astfel instanța de judecată urma să încaseze, în mod solidar de la aceștia în contul statului cheltuielile judiciare efectuate în cauză.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017, apelul declarat a fost respins ca nefondat și menținută fără modificări sentința.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, conform prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Potrivit alin. (3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Aliniatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

Totuși, Codul de procedură penală prevede unele situații și împrejurări, în prezența cărora, cheltuielile judiciare sunt suportate de către stat și nici într-un caz de către inculpat.

Având în vedere norma expusă, instanța de apel a conchis că, solicitarea apelantului cu privire la încasarea de la inculpați, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare este una eronată, nu are suport juridic legal și astfel urmează a fi respinsă ca nefondată.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, argumentele apelului declarat de către acuzatorul de stat sunt neîntemeiate, iar motivele aduse în susținerea temeiurilor invocate nu pot fi reținute, hotărârea instanței de fond corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar procurorul, care, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpaților, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor indicate anterior în apel și descrise în *pct. 3. al prezentei decizii*.

6.1. Pe cauză nu au fost depuse referințe.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Precum a fost menționat supra, acuzatorul de stat își întemeiază recursul său în baza temeiului de drept prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*.

Colegiul penal constată că temeiul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Colegiul penal reține că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de fond, manifestându-și dezacordul cu neîncasarea în beneficiul statului din contul inculpaților a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor medico-legală și biologică, menționând în acest sens că, instanța de apel nu a îndeplinit cerințele stipulate în prevederile art. 101, 394, 414 Cod de procedură penală și nu a indicat temeiurile care au dus la respingerea apelului declarat.

Motivul recurentului, precum că instanța de apel incorect nu a dispus încasarea de la inculpați în folosul statului a sumei de 1 845,22 lei, care sunt cheltuieli suportate la realizarea expertizelor în cauză este neîntemeiat.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală).

Alineatul (2) a normei citate, stipulează că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

De asemenea, potrivit art. 227 alin. (1) și (3) și 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Totodată, cheltuielile judiciare sunt suportate de inculpat sau sunt trecute în contul statului.

Prin urmare, Colegiul penal reține că, instanța de apel corect a menținut sentința inclusiv și în partea neîncasării de la inculpați a cheltuielilor suportate pentru realizarea expertizelor medico-legale, or, plățile necesare întru efectuarea acestora urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Astfel, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului părții acuzării și motivele adoptării soluției, ce încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că nu a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale prescrise la art. 414-418 Cod de procedură penală, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Chirtoca Victor XXXXX*, *Chirtoca Ion XXXXX* și *Bejan Vadim XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 aprilie 2018.

Președinte
Judecătorii

Nadejda Toma
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti